

عنوان مقاله:

نشانه ی نکره در زبان های ایرانی حوزه ی البرز - کاسپین (تالشی، تاتی، گیلکی و تبری)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی بررسی مسائل جاری زبان ها، گویش ها و زبان شناسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

فرزاد بختیاری مرکبه - استادیار دانشگاه فرهنگیان، پردیس دکتر شریعتی مازندران

خلاصه مقاله:

در این مقاله ضمن معرفی اجمالی زبان های ایرانی حوزه ی البرز - کاسپین (تالشی، تاتی، گیلکی و تبری)، نشانه ی نکره به عنوان یکی از علایم صرفی اسم (عناصر گروه اسمی) و بر پایه ی یکی از گویش های این چهار زبان، بررسی و مطالعه شده است. تالشی ماسال، تاتی کلور، گیلکی رشت و تبری چالوس، گویش هایی هستند که پژوهش حاضر بر مبنای آن ها شکل گرفته است. بخشی از داده ها و یافته های این مقاله با مراجعه ی به منابع مکتوب موجود به دست آمده و بخشی دیگر محصول مطالعات و تحقیقات بلافصل نگارنده است. تحقیق پیش رو روشن ساخته است که i ، $gəla-y/$ $a-gəla-y$ ، $li-y$ / $a-li$ در تالشی اند و در تاتی کلور هم عینا همین نشانه ها به کار می روند که خود دلیل دیگری است بر پیوند تنگاتنگ تالشی و تاتی بازمانده در اردبیل و دیگر نقاط آذربایجان ایران. نشانه های نکره در گیلکی هم عبارت اند از: i ، i ، $i-tā/$ $i-ta$ و i ... i و در تبری: $ya-tā$ ، $ye(k)/$ $ya(k)$ ، یا $attā/$ $yettā$. علاوه براین، برخی از کلمات مبهم مانند har ، $hič$ ، ba zi و ... نیز به تنهایی یا همراه با i در هر چهار گویش مد نظر ما کارکردی چون نشانه ی نکره دارند. نشانه های نکره در هر چهار گویش را به لحاظ جایگاهشان در گروه اسمی می توان در سه دسته ی پیشایند، پسایند و پیشایند - پسایند تقسیم کرد. i به عنوان یک نشانه ی پسایند و $ye(k)$ / $ya(k)$ / i به عنوان نشانه ای پیشایند، عمده ترین نشانه های نکره در چهار گویش اند که در واقع دیگر نشانه ها به کمک آن هاست که شکل می گیرند. و این ویژگی در کنار کاربرد کلمات مبهم در نقش نشانه ی نکره، ساز و کار نشانه ی نکره ی این چهار گویش را سخت به ساخت و قوانین نشانه ی نکره در زبان فارسی نزدیک می سازد.

کلمات کلیدی:

نشانه ی نکره، زبان های ایرانی، تالشی، تاتی، گیلکی، تبری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/600196>

